

Ученик: Јована Рајић, 5/1

ОШ „22. октобар“, Сурчин

„Тата, ти си луд“ – Вилијем Саројан

Десетогодишњи дечак Пит је само мало млађи од мене. Можда због тога и могу да га разумем иако живимо на различитим местима и у другим временима. У неким његовим питањима и размишљањима препознала сам своја. Неке одговоре које је добио од оца нисам потпуно разумела, а можда није ни Пит. Када је једном приликом оцу рекао да он ништа не разуме, отац му је одговорио да тако и треба да буде. Као што је у њему све измешано што више сазнаје, тако је и у мени. Као што су њих двојица један другом странци, тако је сваки човек другом човеку. Ипак, трудимо се да се упознајемо.

Ја сам упознала Питу, дечака који жели да лети на првој ракети на Месец, дечака који жели да пише попут свог оца на писаћој машини, али и дечака који је понекад усамљен и жалостан, који не воли школу, који осећа мржњу. Упознала сам и његовог оца, који га учи да пише, али му и даје савете којима га припрема за живот. Говори му како да живи у тешким приликама, како мржња може бити корисна ако је разумемо, како људи нису тако рђави, како су незадовољни свачим јер им је у природи да теже нечему, да греше и проналазе мане, али да се и тада добро осећају и да су поносни на себе. Отац је стрпљив и маштовит. Диви се корову иако га чува. Коров је „тих и безначајан, без трунке поноса и дрскости, и нимало се не љути што га толико пута нападају“. Пит мисли да је његов отац најпапетнији на свету и да има за све неку лепу реч. Када посматра камичак, што је отац тражио од њега, схвата да једна тако мала ствар може бити велика као било шта на било ком другом месту. Сазнаје и да је у шкољци облик и покрет небеских тела.

Ако, попут оца и дечака, можете да верујете у то да сваки дан треба да буде једна прича, ова књига је за вас. Ја сам заједно са њима пролазила кроз авантуре које више личе на авантуре два добра друга него оца и сина. Они се возе црвеним „фордом“ који је отац купио на рате, тркају се до највишег врха црвене стене, скупљају дагње, картају се, играју лоптом, пецају, возе бицикле, посматрају рибице по барама, возе се на вртешци... Авантура је чак и њихов сваки оброк. Изнад свега, они разговарају. Много разговарају.

Разговарајте са својим родитељима што више можете. Постављајте им хиљаду питања попут Пите. Ја својима сигурно хоћу јер сам схватила да се у тим одговорима некада крију читаве авантуре, чак и када их не разумемо потпуно.